

ชายฝั่ง

นางสาวสุนันท์ ชัยชุม崧

005816

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2523

Sale with Right of Redemption

Miss Sunun Chaichuson

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for The Degree of Master of Laws

Department of Law

Graduate School

Chulalongkorn University

1980

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ภาษาฝรั่งเศส

โดย

นางสาวสุนันท์ ชัยชนะ

ภาควิชา

นิติศาสตร์

อาจารย์พี่ครูกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิพูรย์ คงสมบูรณ์

มั่นใจวิทยาลัย 茱พาร์ดกรэмเมอร์วิทยาลัย อนุญาตให้นักวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาวิทยาลัย

.....*พี่ครูกษา*..... คณบกค์มั่นใจวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประคิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....*ดร.วิษณุ เครืองาม*..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พุฒันธ์ กุลบุศย์)

.....*อาจารย์พิพูรย์ คงสมบูรณ์*..... กรรมการ
(อาจารย์พิพูรย์ คงสมบูรณ์)

.....*ดร.วิษณุ เครืองาม*..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิษณุ เครืองาม)

.....*ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิพูรย์ คงสมบูรณ์*..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิพูรย์ คงสมบูรณ์)

ลิขสิทธิ์ของมั่นใจวิทยาลัย 茱พาร์ดกรэмเมอร์วิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ชายฝ่าย

ชื่อ

นางสาวสุนันท์ ชัยสูญสอน

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบูลย์ คงสมบูรณ์

ภาควิชา

นิติศาสตร์

ปีการศึกษา

2523

บทคัดย่อ

มักมีผู้กล่าวเสมอว่ากฏหมายชายฝ่ายเป็นกฏหมายที่เบิกโอกาสให้บุคคลที่อยู่ในฐานะได้เปรียบในทางเศรษฐกิจ เอาเปรียบบุคคลที่อยู่ในฐานะเสียเปรียบในทางเศรษฐกิจ โดยใช้ กฏหมายลักษณะนี้เป็นเครื่องมือบีบบังคับให้ลูกหนี้นำทรัพย์สินมาขายฝ่ายเพื่อเป็นประกันหนี้แทนที่จะทำในรูปของการจำนำของหรือจำนำ ซึ่งหากทำเช่นนั้นแล้วโอกาสที่จะหลีกเลี่ยงการลูกค้าบุคคลโดยกฏหมายลักษณะนี้ก็คงเง็น กฏหมายห้ามเรียกถอนเบี้ยเกินอัตราอย่อมไม่อาจมีขึ้นได้

แม้ความในตัวบทกฏหมายพร้อมทั้งแนวคิดพากษาของศาลเองจะปราศจากโดยแบ่งชัด ว่ากฏหมายชายฝ่ายไม่ใช่เป็นกฏหมายในลักษณะของการประกันก็ตาม แต่ความเข้าใจของบุคคลทั่วไปมักจะมีความเข้าใจในทางตรงกันข้าม และโดยหลักกฏหมายเรื่อง "ความศักดิ์สิทธิ์แห่งการแสดงเจตนา" ที่ได้ยึดถือเป็นหลักอยู่ในขณะนี้ก็เป็นทางหนึ่งที่กฏหมายหรือศาลเองไม่สามารถจะเข้าไปช่วยเหลือบุคคลที่ตกอยู่ในฐานะเสียเปรียบ เพราะการเข้าไปทำสัญญาขายฝ่ายได้

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้ศึกษาด้วยความเข้มข้นของแท้แล้วผู้เขียนมีความเห็นว่า กำกัลตัวข้างต้นทั้งหมดนั้นมิได้เป็นความจริงเสมอไป การขายฝ่ายยังคงมีล้วนแล้วแต่ความประพฤติของผู้อย่างมากถ้าหากผู้ใช้กฏหมายนี้ได้ใช้ให้ตรงตามเจตนาตามที่กฏหมายนี้ได้วางไว้ อย่างไรก็ใช้กฏหมายดังกล่าวให้ชัดกับลักษณะที่แท้จริงของตัวกฏหมายเอง เพราะว่าที่แท้จริงกฏหมาย

ชายฝาทัน เป็นบทกูหมายที่อยู่ในลักษณะทำงานเดียวกับการซื้อขาย หาใช่เป็นกูหมายที่จัดอยู่ในลักษณะการประกันแต่อย่างใดไม่ ฉะนั้น จึงไม่เห็นควรอย่างยิ่งที่จะเสนอให้ยกเลิก กูหมายชายฝาทัน แต่โดยที่บัญญัติในกูหมายชายฝากเท่าที่ปรากฏในขณะนี้ยังไม่มีความชัดแจ้งเพียงพอที่จะให้บุคคลทั่วไปทราบถึงลักษณะที่แท้จริงรวมทั้งวิธีบัญญัติและผลที่จะเกิดขึ้น จากสัญญาชายฝาทัน เช่นเรื่องการใช้สิทธิ์อันเป็นเงื่อนไขที่สำคัญของสัญญาชายฝาก กูหมายก็ยังไม่มีความชัดเจนพอที่จะคุ้มครองประโยชน์ของบุคคลที่อยู่ในฐานะที่จะเสียเปรียบ ได้ ดังนั้น ในกรณีนี้ผู้เขียนจึงได้เสนอแนะวิธีที่จะชักชวนให้เปลี่ยนแปลงเปรียบ โดยการใช้กูหมายชายฝาทันเป็นเครื่องมือให้น้อยลงไปกว่าที่เป็นอยู่ตามวิถีทางของกูหมาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ABSTRACT

It is often stated that the law of sale with right of redemption allows the stronger party to take advantage of the weaker party in the sense that the creditor could make use of this branch of law to compel the debtor to place the latter's property as security for the payment of debts. This means provides the creditor with an escape route from the legal controls such as the law prohibiting excessive rate of interests, which covers the law of mortgage or that of pledge. Therefore, it is not at all surprising that the creditor prefers the law of sale with right of redemption to the just-mentioned branches of law.

Although the wording of the law of sale with right of redemption and the relevant court rulings have clearly manifested that the law in question has nothing to do with the deposit of property as security for payment of debts, the people in the street often ignore this fact and come to believe that the contrary is true instead. Since the principle of "sanctity of contract" is one of the prevailing principles of law, the court is powerless to intervene when the weaker party is in the disadvantageous position as a result of making the contract of sale with right of redemption.

After studying the law of sale with right of redemption in great details, the writer has come to the conclusion that the above statements are not wholly valid. The sale with right of redemption does still contain some useful and constructive purposes, if employed in the spirit intended by the legislators. Moreover, this law should not be used in contrary to its true spirit. It should be kept in mind that the law of sale with right of redemption is similar to the normal law of sale, not in the least to that of deposit as security for payment of debts. However, I am not in favour of the proposal to abolish this specific branch of law. In general, there are certain ambiguities in the wording of law of sale with right of redemption, thus making it difficult for the general public to fully understand the ensuing rights and liabilities, for example the right of redemption itself which is a requisite of this right of sale. Regardless of any merits this law may contain, it is still too ambiguous to offer sufficient protection to the weaker contracting party. Therefore, I propose to reduce the apparent iniquity by using less of this law as an instrument of creating a contract between the parties with unequal economic strength.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรมประจำ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปโดยด้วยความกรุณาจากผู้มีพระคุณหลายท่าน ก่อร่างกือ รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ โชวิไถกุล คณบดีคณะนิติศาสตร์ (2521-2523) และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุษา กุลนุกุล คณบดีคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2523) ซึ่งได้ให้ความกรุณาแนะนำและนำชื่อแนวทางเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ทั้งยังกรุณาอนุมัติเวลาเป็นประกาย กรรมการตรวจวิทยานิพนธ์จนสำเร็จเรียบร้อยคงควรคือ

บุกคลที่เขียนจะต้องทราบขอบเขตเป็นอย่างยิ่ง หากปราศจากหัวหน้าผู้นำเสนอ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ไม่อาจสำเร็จลงได้ กือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพรอร์ คงสมบูรณ์ ซึ่งได้ กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโดยความคุณในการเขียนวิทยานิพนธ์ให้คำแนะนำ ความช่วยเหลือ สนับสนุน และให้กำลังใจตลอดจนแนะนำการกิดอันเป็นประโยชน์มากมาเป็นอย่างดี ยังคงคิดถึง

ค้านการค้นคว้าวิจัยได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างสูงจากหัวหน้าอาจารย์ไพรอร์ ปัญญาพันธุ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. วินัย เครื่องงาม ซึ่งได้กรุณาแนะนำและชี้แจงปัญหา พร้อมทั้งข้อคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายของฝ่ายของไทยและทางประเทศ ตลอดจนแนะนำแนวทาง และวิธีการแก้ไขข้อปัญหาต่าง ๆ อันมีคุณค่าเป็นแก้ววิทยานิพนธ์ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

และผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ไชยฤทธิ์ เหมะรัชตะ และบุญ กาศตราจารย์ ดร. ดุษฎี ลักษณกุล ซึ่งได้กรุณาแนะนำแนวทางและช่วยเหลือให้ผู้เขียนเลือก หัวข้อ วิธีการ และการปฏิบัติงานชั้นตอนเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ ห้ายที่สุดนี้ยังเชื่อมขอ กราบขอบพระคุณผู้ชี้แจงคับบัญชานุกหานของผู้เขียนที่ส่งเสริมและให้การสนับสนุนในผู้เขียน สามารถเขียนวิทยานิพนธ์สำเร็จได้ และขอขอบคุณเพื่อนทุกคนที่ให้คำแนะนำและขอคิดเห็น ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ให้ความช่วยเหลือตรวจทานแก้ไข รวมทั้งให้กำลังใจอันมีส่วนให้ ผลงานของผู้เขียนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีตามความมุ่งหมาย

นางสาวสุนันทา ชัยชุมส่อน

สารบัญ

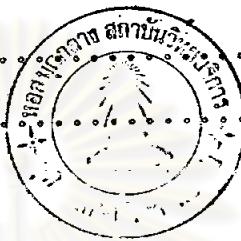
หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ๙

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ๑

กิติกรรมประกาศ ๓

บทที่

1 บพนฯ ๑

2 ประวัติความเป็นมาและที่มาของกฎหมายขายยาของไทย ๔

2.1 ประวัติความเป็นมาของกฎหมายขายยาของไทย ๔

2.1.1 ระยะตอนนี้ใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ๕

บรรพ ๓ ..... ๘

2.1.2 เมื่อใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ๒๒

2.2 ที่มาของกฎหมายขายยาของไทย ๒๗

3 ความหมายและลักษณะสำคัญของสัญญาขายยา ๓๑

3.1 ความหมายของสัญญาขายยา ๓๒

3.2 ลักษณะสำคัญของสัญญาขายยา ๓๓

3.2.1 เป็นสัญญาซื้อขายซึ่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินทาง

ไปยังผู้ซื้อฝ่าย ๓๓

3.2.2 ทรัพย์สินที่ขายฝ่ายต้องเป็นทรัพย์เฉพาะสิ่ง ๔๗

3.2.3 มีข้อตกลงกันว่าบุตรขายอาจได้ทรัพย์ที่ขายฝ่าย

คืนได้ ๔๙

3.3 บัญหาเกี่ยวกับอำนาจการจำหน่ายทรัพย์สินที่ขายฝ่าย ๕๐

3.3.1 ที่มาของบทบัญญัติมาตรา ๔๙๓ ..... ๕๐

บทที่	หน้า	
	3.3.2 เจตนาرمข่องมาตรา 493	51
	3.3.3 ข้อกลงไม่ให้ชื่อฝ่ายเจ้าหน้าที่ทรัพย์สิน ที่ขายฝ่าก	53
	3.4 สัญญาจะขายฝ่าก	64
	3.4.1 สัญญาจะ	64
	3.4.2 สัญญาจะขายฝ่าก	64
4	เปรียบเทียบสัญญาขายฝ่ากับลักษณะสัญญาอื่น	68
	4.1 สัญญาขายฝ่ากับสัญญาจำนำ	68
	4.2 สัญญาขายฝ่ากับสัญญาจำนอง	71
	4.3 สัญญาขายฝ่ากับสัญญาซื้อขายที่มีเงื่อนไขมังคบหลัง ...	73
	4.4 สัญญาขายฝ่ากและปัญหาที่เกี่ยวเนื่องกับนิติกรรม อัมพราง	74
	4.4.1 หลักกฎหมายเรื่องนิติกรรมอัมพราง	77
	4.4.2 ปัญหาที่เกี่ยวเนื่องระหว่างสัญญาขายฝ่าก กับเรื่องนิติกรรมอัมพราง	81
	4.4.3 ปัญหารือการนำสืบ	99
5	ปัญหาเกี่ยวเนื่องกับการใช้สิทธิ์ให้ทรัพย์สินที่ขายฝ่าก	103
	5.1 ผู้มีสิทธิ์ให้ทรัพย์สิน	104
	5.1.1 ผู้ขายเดิม	105
	5.1.2 หายนของผู้ขายเดิม	106
	5.1.3 ผู้รับโอนสิทธิ์	107
	5.1.4 บุคคลซึ่งในสัญญายอมไว้โดยเฉพาะว่าให้เป็น ผู้ได้คิด	112

บทที่		หน้า
	5.1.5 เจ้าหนี้ของผู้มีสิทธิได้	121
	5.1.6 หมายเหตุของผู้รับโอนสิทธิหรือบุคคลซึ่งในสัญญา ยอมไว้โดยเฉพาะว่าให้เป็นผู้ได้ได้	130
	5.2 ผู้มีหน้าที่รับได้	133
	5.2.1 ผู้ซื้อเคิม	133
	5.2.2 หมายเหตุของผู้ซื้อเคิม	134
	5.2.3 ผู้รับโอนทรัพย์สิน	134
	5.2.4 ผู้รับโอนสิทธิเหนือทรัพย์สิน	147
	5.3 มัญหาเกี่ยวกับกำหนดเวลาในการใช้สิทธิได้ทรัพย์สิน ..	150
	5.3.1 กำหนดเวลาได้ทรัพย์สิน	150
	5.3.2 การขยายกำหนดเวลาได้	152
	5.4 การใช้สิทธิได้ทรัพย์สิน	158
	5.4.1 ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการใช้สิทธิได้	158
	5.4.2 ลักษณะและพฤติกรรมของการใช้สิทธิได้	160
	5.4.3 การใช้สิทธิไม่ถูกมองว่าเป็น	170
	5.4.4 การใช้สิทธิได้การฟ้องร้องผู้มีหน้าที่รับได้ ..	174
6	มัญหาเกี่ยวกับสินได	178
	6.1 ความหมายของสินได	178
	6.2 ลักษณะของสินได	179
	6.3 การกำหนดสินไดในสัญญาขายฝาก	182
	6.3.1 กรณีได้กำหนดสินไดไว้ในสัญญาขายฝาก	182
	6.3.2 กรณีที่กำหนดสินไดไว้ในสัญญาขายฝาก	194
	6.3.3 ข้อพกัดเบลี่ยนแปลงสินไดในสัญญาขายฝาก ..	202

บทที่		หน้า
	6.4 ความไม่เป็นธรรมในเรื่องสินໄด'	203
7	ปัญหาเกี่ยวกับผลการให้ทรัพย์สิน	207
	7.1 ปัญหาเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน	207
	7.2 ปัญหาเกี่ยวกับคอกผลของทรัพย์สิน	211
	7.3 ปัญหาเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้	214
	7.4 ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิ์ทาง ๆ ที่ก่อขึ้น	219
8	เปรียบเทียบกฎหมายลักษณะขายฝากของทางประเทศไทย	224
	8.1 กฎหมายขายฝากของญี่ปุ่น	224
	8.2 กฎหมายขายฝากของฝรั่งเศส	236
	8.3 กฎหมายขายฝากของเยอรมัน	245
9	สรุปและขอเสนอแนะ	253
	สรุป	253
	ขอเสนอแนะ	254
	บรรณานุกรม	260
	ประวัติ	266

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย